

JAVNO KOMUNALNO PREDUZEĆE
ШУМАДИЈА
КРАГУЈЕВАЦ
КРАГУЈЕВАЦ

JAVNO PREDUZEĆE "УРБАНИЗАМ - КРАГУЈЕВАЦ"
Крагујевац, Краља Петра I бр. 23, 34000 Крагујевац, Контакт: 034 335 585
Број 11 2339 датум 21. 8. 2019.
Агенција за привредне активности Републике Српске
ОД 160-7512-44
Телефон: 160-3914-43
ПИБ: 101038983
Матични број 071500002

34000 Крагујевац, ул: Индустијска бр. 12; Тел/факс: ,034 335 585; Телефони: 034 335 482; 034 305 390, 034 335 089
Текући рачуни: 160-7512-44; Матични број: 7337167; Регистарски број: 6-142-60196-2; Шифра делатности: 3811; ПИБ: 101038983

20. 08 2019 .год.

Наш знак: 1-21605

ЈП Урбанизам -Крагујевац
ул.Краља Петра I 23
34000 Крагујевац

ПРЕДМЕТ:

На основу Захтева ЈП Урбанизам Крагујевац, бр. II - 2238/15 од 07.08.2019. године,
ЈКП ШУМАДИЈА Крагујевац, издаје:

Условe за израду ПЛАНА ДЕТАЉНЕ РЕГУЛАЦИЈЕ "Железничке пруге Собовица – Лужнице – крак Баточина у Крагујевцу"

ОПИС ГРАНИЦЕ ПЛАНА

Предметни обухват Плана налази се североисточно од централног градског језгра, у грађевинским подручјима катастарских општина Цветојевац, Нови Милановац, Ресник, Десимиrowaц, Церовац и Лужнице.

Граница Плана детаљне регулације обухвата коридор железничке пруге од радне зоне „Собовица – Лужнице“ до железничке пруге Лапово – Крагујевац – Краљево, крак Баточина. Укупна површина планског обухвата је око 226,80 ha.

ЛОКАЦИЈА И ПОСТОЈЕЋЕ СТАЊЕ

У обухвату плана доминира пољопривредно земљиште са делимично реализованом саобраћајном и комуналном инфраструктуром. У деловима обухвата налазе се мање енклаве грађевинског подручја, намењене претежно становању ниских густина, а у деловима око радног комплекса „Собовица – Лужнице“, налазе се и делови радних зона (део некадашње фарме „Собовица“ и радне зоне „Siemens“).

У оквиру обухвата је претежно заступљено пољопривредно земљиште испресецамо потоцима и јаругама. Терен је у паду од северозапада ка југоистоку.

У обухвату плана, од водотокова, налазе се Тицина вода, Десимировачки поток и Цветојевачки поток. Подручје је захваћено слабом ерозијом. Постојећу намену подручја чине грађевинско подручје и продуктивно земљиште (пољопривредно, шумско и водно земљиште).

Постојеће грађевинско подручје чине зоне јавне намене, саобраћајна (државни пут, општински пут и већи број некатегорисаних путева) и комунална (далеководи) инфраструктура.

Доминантна намена је пољопривреда, те је сходно томе и аутохтони флористички састав претрпео промене и годинама се мењао у корист агроекосистема. Поред путева, на међама и на напуштеним теренима, заступљена је самоникла вегетација.

Што се тиче постојећих шума и шумарака, које су мозаично заступљене у оквиру плана, доминантне врсте су храст, буква, граб, врба, топола и карактеристична жбунаста вегетација за ова шумска подручја.

Остале намене подручја су становање ниских густина (у сеоском подручју КО Цветојевац), зоне пословања и привређивања (делови привредних зона „Милановић инжењеринг – Siemens“, у оквиру КО Десимировач, и некадашња фарма „Собовица“, у КО Церовац). Пољопривредно земљиште обухвата највећи део планског захвата, у оквиру ког се налазе потоци и јаруге.

УСЛОВИ

Општи циљ је рационално коришћење природних ресурса и заустављање деградације животне средине, уз обезбеђивање услова за еколошки одрживи друштвено – економски развој.

Посебни циљеви рационалног коришћења пољопривредних ресурса су очување шума ради заштите од уништавања и коришћења, а у сврхе заштите природе и окружења. Унапредити природне одлике и вредности екосистема. Спровести све мере заштите од буке и вибрација у близини пружног појаса. С обзиром на чињеницу да свака људска делатност изазива поремећај природне средине, као и да при томе није могуће у потпуности искључити опасност, односно осигурати потпуну заштиту од загађивања ваздуха, тла, површинских и подземних вода, предложене су мере и поступци заштите, како би се ризик свео на најмању могућу меру.

1. Зеленило око водотокова

У оквиру зеленила дуж водотокова, издваја се карактеристична вегетација уз корита Десимировачког и Цветојевачког потока и Тицине воде. Зеленило овог типа увек је важно очувати у циљу заштите биодиверзитета. Унапређење стања у области биодиверзитета подразумева: коришћење подручја под условима и на начин који обезбеђује очување вредности биодиверзитета и предела, односно у складу са прописима о заштити природних добара.

Приликом озелењавања, очувати постојећи дендрофонд и користити врсте прилагођене условима станишта, као и врсте које добро подносе висок ниво подземних вода, као што су врба, бреза, топола и друге. Такође, користити и жбунасте врсте одговарајућих биоеколошких карактеристика.

Приликом реконструкције зелених површина у приобаљу обавезно је:

- сачувати зелену површину у постојећим границама,
- задржати и подмладити постојећу вегетацију,

- користити аутохтоне врсте прилагодљиве на климатске и педолошке услове.

2. Зеленило око железничке пруге

Критеријуми заштите у зонама објеката железнице заснивају се на утврђивању заштитног одстојања између железничке пруге и околних објеката, уз обавезно спровођење мера акустичне заштите на угроженим објектима. Заштитни пружни појас је земљишни појас са обе стране пруге у ширини од 100 метара, рачунајући од осе крајњих колосека (Закон о железницама). Појас може бити и ужи ако се заштитним мерама у угроженим објектима ниво буке и вибрација доведе на нижи ниво од дозвољеног. Уколико се не предузимају мере заштите, појас заштите од железнице би требало да буде најмање 10 m од спољне ивице колосека.

Приликом озелењавања адекватним биљним материјалом (групације високих лишћара у комбинацији са четинарским врстама) изоловати сам пружни колосек од околних објеката.

Основна функција заштитних зелених појасева на предметном подручју јесте смањење неповољних услова микросредине, ублажавање доминантних ветрова, чиме се, поред осталог, штити земљиште од ерозије, смањује загађења од индустрије и саобраћаја, штити околно подручје, везује земљиште на насипима, косинама и др. Истовремено, циљ подизања заштитног зеленог појаса јесте и повезивање зелених површина различитих типова у јединствен систем.

Као мере заштите и ублажавања ефеката буке (индустрија, саобраћајне површине), подићи тампон зеленила са комбинацијом ниског и високог растиња, а где је то просторно немогуће постављати баријере у виду зидова, панела и других објеката.

3. Зеленило дуж саобраћајница

Зеленило уз саобраћајнице треба да представља битан сегмент уређења простора јер визуелно и просторно одваја саобраћај од осталих целина али и побољшава хигијенске и микроклиматске услове средине.

Критеријуми озелењавања у зонама саобраћајница:

- безбедност у саобраћају;
- декоративност;
- једноставност код одржавања и
- отпорност на издувне гасове и прашину.

Ради безбедности у саобраћају неопходно је водити рачуна о отвореним саобраћајним визурама.

Дрворедна – линеарна садња или солитерна садња се предвиђа тамо где профил улице то дозвољава, на тротоарима мин. профила 2.5 m, а на зеленим тракама минималне ширине 1 - 1,5 m.

За формирање дрвореда значајну улогу има избор биљних врста али је неопходно предвидети :

- растојање између дрворедних садница од 5 m – 10 m, у зависности од врсте;
- висина стабла до крошње без грана минимално 2.20 m.

Код заснивања дрвореда важе следећи услови:

- дрвореде формирати врстом дрвећа која доминира у окружењу уколико се показала адекватном у датим условима;

- предвидети садњу школованих садница (висина садница 3,5 m, стабло чисто од грана до висине од 2,5 m и прсног пречника најмање 10 cm).
- садњу дрворедних стабала ускладити са оријентацијом улице;
- избор врста прилагодити станишним условима и висини објеката;
- према могућностима формирати травне површине са дрворедима;
- ширина зеленог појаса између коловоза и тротоара је минимално 1,0 m;
- најмање растојање између садница прилагодити врсти дрвећа у дрвореду (5–10m); растојање стабала (дебла) од објеката не би требало да буде мање од 3 до 7 m у зависности од избора врста;
- садњу дрворедних стабала усагласити са подземним инсталацијама;
- приликом садње дрворедних садница обавезно је поштовање минималне удаљености од одређених инсталација (водовода, канализације, гасовода, ТТ мреже и др.).
 - од водоводних инсталација..... 1,50 m;
 - од канализационих инсталација..... 2,50-3,00 m;
 - од гасовода2,00 m;
 - од ПТТ инсталација..... 1,50 m;
 - од електроинсталација1,50 m;
 - од топловода2,00-2,50 m
 (одстојање се рачуна од стабла до ивице рова инсталација).

4. Зелене површине у зони становања

Стамбени комплекси са индивидуалним становањем су на подручју плана врло мало заступљени. Породични вртови су важни јер индивидуална кућа у сеоским условима пружа могућност повезивања човека са природом, а врт постаје део система зеленила. Окућнице су озелењене на специфичан начин, у облику мањих кућних вртова са различитим биљкама.

5. Мере заштите од ерозије

Предлози санације клизишта

Земљиште је основни ресурс и природно благо једне земље. Оно је већ дуже време изложено разним облицима оштећења. Велике површине тла се неповратно губе испод бетона и асфалта због изградње бројних објеката. Ови процеси наносе дугорочне штете пољопривредном, шумском и урбано - рекреативном подручју. Крчењем шума и претварањем пашњака у оранице ниво подземних вода се повећава, што за последицу има развој клизишта. Важан биолошки индикатор клизишта је и појава кривих стабала – тзв. "пијана шума". Клизишта није лако санирати, а нарочито не брзо. Најважније мере у санирању клизишта су превентивне мере чији је задатак да се на нестабилним падинама спречи појава клизишта. Код већ формираних клизишта циљ је онемогућити даљи развој клизишта, или га свести на минимум.

Биолошке мере у заштити тла

Биолошка рекултивација обухвата скуп биотехничких, агротехничких и других мера које имају за циљ да се изврши обнова поремећеног екосистема. Сврха биолошких радова је да голо тло добије што пре биљни покривач који ће својим корењем везати тло и штитити га од

атмосферилија. Ове мере погодују стварању хумуса и регулишу отицање воде са стрмих падина. Један од најстаријих и најчешће примењиваних начина у заштити косина је затрављивање у слоју плодне земље (хумуса). Користити мешавину трава (да садржи више врста у количи 5-8 g /m²). Препоручује се травно – легуминозна смеша: *Trifolium repens*, *Medicago sativa*, *Lotus corniculatus*, *Festuca pratensis*. Приликом набавке семена обратити пажњу на његову клијавост и квалитет. Поред заснивања травњака сетвом, затрављивање се може вршити и постављањем бусена, као и коришћењем геомреже која се причвршћује на припремљено тло, а затим се на такво тло врши хидосетва траве.

При избору култура за рекултивацију треба водити рачуна да се одаберу оне биљне врсте које су карактеристичне за то поднебље. Треба одабрати аутохтоне врсте које су већ дужи период прилагођене на услове климе као и ниво подземних вода. При избору врста за садњу треба бирати оне врсте дрвећа које брзо расту, које имају велику репродуктивну снагу жила и које могу успевати на датом тлу. Такве врсте, кад нарасту, својом тежином не би смеле узроковати пуцање тла. На основу наведеног у претходном тексту, врсте које би могле одговарати и дати добре резултате су: *Fraxinus excelsior*, *Robinia pseudoacacia*, *Betula alba*, *Populus sp.*, *Salix sp.*, од шибља *Cornus mas*, *Ligustrum ovalifolium*, *Spirea sp.*, *Rus typhina* и друго.

ДИРЕКТОР
Немања Димитријевић, дипл. екон.

